

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 31 januari 1921 kl. 12 m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 6 § i lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.
(2:a avd.)

Uti en till riksdagen den 14 januari 1921 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 33, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslagit riksdagen att antaga därvid fogat förslag till lag om ändrad lydelse av 6 § i lagen den 23 oktober 1891 (nr 68) angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

Berörda lagförslag är av följande lydelse:

» Förslag

till

lag om ändrad lydelse av 6 § i lagen den 23 oktober 1891 (nr 68) angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

Häri genom förordnas, att 6 § i lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet skall i nedan angivna del erhålla följande ändrade lydelse:

I skyldigheten att bygga och underhålla allmän väg, bro och färja deltaga, efter nedan stadgade grunder, följande beskattningsföremål:

— — — — —
d) inkomst, som uppgår till minst ettusen kronor och varför beviljning till staten utgöres.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling».

Beträffande utredningen i ärendet hänvisas till det propositionen bilagda utdraget av statsrådsprotokollet den 7 januari 1921.

Utskottet.

Enligt mom. d) av ifrågavarande lagrum, sådant detsamma lyder enligt lagen den 20 juni 1905, är inkomst, som förvärfvas genom arrende av staten tillhörig jordbruksfastighet, undantagen från skyldigheten att deltaga i väghållningsbesvärets utgörande. Anledningen härtill är tydligen, såsom departementschefen framhållit, att dylik inkomst vid bevillningsstaxeringen förut varit underkastad andra regler än annan inkomst av fast egendom. Genom den förordning om ändring i vissa delar av bevillningsförordningen, som antagits av 1920 års riksdag och av Kungl. Maj:t utfärdats den 19 november 1920 (nr 759), har numera en arrendator av kronoegendom beträffande inkomstbevillningen jämfäst med en arrendator av enskild fastighet.

Utskottet, som anser, att den ifrågasatta lagändringen bör utgöra en följd av berörda ändring i bevillningsförordningen, samt att sålunda en arrendator av staten tillhörig jordbruksfastighet jämväl i vägskattehänseende bör likställas med annan skattskyldig, hemställer,

att förevarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 31 januari 1921.

På jordbruksutskottets vägnar:

RAOUL HAMILTON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Hellström, Ingeström, Barthelson, Lindskog, Sederholm, Berge, Pettersson Ivar* och *Hagfält* samt

från andra kammaren: Herrar greve *Hamilton, Nilsson* i Tånga, *Öberg, Johansson* i Uppmälby och *Ericsson* i Arboga.